

MÓJ MAŁY
FRANCUSKI ŚWIAT

KATARZYNA
SOBAŃSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania do języka francuskiego w szkole podstawowej dla I etapu edukacyjnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Witkowska Elżbieta

Recenzja merytoryczna – Hanna Łaskowska
Agnieszka Dołęga
Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat:

Jacques to nasza pacynka.

Klasa:

1 czas trwania: 0,5 x 45 minut

Cele uczenia

- wie, że pacynka mówi tylko w języku francuskim
- rozumie jaką rolę ma pełnić pacynka na lekcji
- przedstawia się

Metody i techniki

elementy TPR, posłuchaj i powtórz

Formy pracy

praca z całą klasą

Środki dydaktyczne

pacynka Jacques, płyta lub nagranie MP3 piosenki Frère Jacques

PRZEBIEG LEKCJI**Rozgrzewka**

piosenka powitalna z elementami TPR Bonjour, Bonjour!

Faza wstępna

Nauczyciel informuje dzieci, iż za chwilę poznają nowego kolegę- pacynkę, która będzie im towarzyszyć podczas lekcji francuskiego. Teraz schowała się, ponieważ mówi tylko w języku francuskim i wstydzi się, że nie rozumie języka polskiego. Jeśli dzieci chcą ją poznać, muszą ją razem przywołać, mówiąc: bonjour! Bonjour! Po wywołaniu pacynki nauczyciel wyjmuje ją ze specjalnie przygotowanego worka (Chauvel i in, 2003 : 31).

Faza prezentacji

Nauczyciel wita również pacynkę, mówiąc: bonjour, a marionetka odpowiada, patrząc na nauczyciela. Może również pomachać ręką do nauczyciela lub mu ją podać, przedstawiając się: je m'appelle Jacques. Oczywiście nauczyciel reaguje na to zdanie, podając swoje imię.

Jest to moment, w którym dzieci snują przypuszczenia dotyczące tego, co usłyszały. Kiedy mówią po polsku pacynka znika, a kiedy mówią na przykład „bonjour”, wyłania się nieśmiało z worka. Prawdopodobnie w tym momencie poproszą nauczyciela

również o powtórzenie wyrażenia „je m'appelle"... Jeśli mają jednak problem ze zrozumieniem sytuacji, scenkę należy powtórzyć nawet kilka razy.

Faza ćwiczeń

Kiedy nauczyciel jest pewien, iż dzieci rozumieją kontekst sytuacyjny, mówi kilka słów lub zdań w języku francuskim. Jacques pojawia się więc prawie natychmiast. Dzieci siadają w kole. Jacques pragnie z każdym dzieckiem nawiązać rozmowę, więc podchodzi do każdego w przypadkowej kolejności. Nauczyciel pilnuje jednak, aby pacynka została schowana, jeśli dzieci zaczną mówić po polsku. Dodatkowo uczy to dzieci koncentracji. Jeśli jakieś dziecko zapomni, jak się witać z pacynką w języku francuskim, nauczyciel chowa za swoimi plecami Jacques'a i przypomina, co ma ono powiedzieć (tamże 32).

Nauczyciel mówi, że bardzo cieszy się, iż każde dziecko w grupie mogło osobiście poznać Jacques'a. Niedługo jednak będzie trzeba się z nim pożegnać. Warto, aby zapamiętał wszystkie imiona dzieci. Dla przypomnienia powtarzają najpierw chórem, a potem grupami formę „je m'appelle". Następnie ustawiają się w kolejce, aby przypomnieć pacynce swoje imię i przybić jej piątkę. Po tym, jak to zrobią, siadają na dywanie w kole.

Faza transferu

Nauczyciel informuje, że Jacques to popularne imię francuskie oraz że istnieje nawet piosenka, której główny bohater ma tak na imię. Proponuje zatem wysłuchanie jej. Kiedy piosenka jest włączona, nauczyciel robi odpowiednie gesty (np. składa ręce do snu) i zachęca do wykonywania tych samych gestów dzieci. Jest to jednak dopiero pierwsze spotkanie z Frère Jacques i nauczyciel informuje, że na kolejnej lekcji zaśpiewają ją pacynce ponownie.

Faza podsumowująca

Siadając w kole nauczyciel pyta dzieci, czy podobała się im lekcja z Jacques'iem i jaki on właściwie jest. Dzieci odpowiadają. Wskazują, że do niego należy mówić tylko w języku francuskim i że dzięki temu potrafią się już w tym języku przedstawić.

Komentarz metodyczny

Taka lekcja ma miejsce zazwyczaj na początku września i nauczyciel nie zna jeszcze dobrze uczniów. Istotnym zatem jest, aby nauczyciel przygotował sobie pytania, które chciałby dzieciom zadać, aby je lepiej poznać (Robert, Rosen i Reinhardt, 2015:11). Jeśli rodzic nie przekazał wychowawcy informacji o dysfunkcjach dzieci, nauczyciel

powinien bacznie je wszystkie obserwować, aby wyłapać symptomy poszczególnych spektrum specjalnych potrzeb edukacyjnych. Jeśli rodzic natomiast przekazał takowe informacje, nauczyciel jest zobligowany do poszerzenia swoich wiadomości na temat poszczególnych dysfunkcji i stosownych do nich dostosowań.